

1878-08-29

þÿ ☙ ȝ ¹ Å ȝ ¼ ȝ ³ - ½ μ Å ¹ ¼ ȝ Å

þÿ • Å μ Å ½ · Å ¹ ⁰ ì Å ì ³ Å ± ¼ ¼ ± Coop 2002

þÿ • Æ · ¼ μ Å - ' ± ší Å Å ȝ Å

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8871>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

KYIPOΣ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ Σελ. 20
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » 30.
Ἐκαστον φύλον τιμῆται Πέν. 5.

Πάσας ἀπόδειξις πληρωμῆς δέοντα φέρη τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἰδιοκτήτου.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ· ΑΠΑΞ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ίδιοκτήτης, Θ. Κωνσταντίνος. Συντάκτης, Οὐ. Ηλέμερ καὶ Θ. Κωνσταντίνος. Ταχίς ἐν Αἰγύπτῳ, Δ. Μεζῆς.
Διὰ πλούτου αἰτησιν ἀπευθυντέον, — A la Direction du Journal **Chypre**, à Larnaca de Chypre

ΤΟΙΣ ΟΜΟΓΕΝΕΣΙ ΜΟΥ

Η πρώτη ἐν Κύπρῳ ἐκδίδοκέντι ὥρης;
Ἐπέπειτο νὰ ἔθη τὸ φῶς, ὅτε τὰ τέκνα τῆς πλου-
σιωτεστὲς ταῦτης γῆσσος πρώτην ἴσθις φοράν μεταξὺ^{τόπου}
τοῦ Εὐχερόρας; Δύνανται γ' ἀναποκύσσωσιν ἑλευ-
θερίας; Ἐπέπειτο ν' ἀναπεποιήῃ ἡ ἀγγλικὴ
σημαῖα, σηματίζαμετρά, ἔμβολημα ἔχουσα
τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόσθιον, καὶ νὰ τα-
ραχολουθήσῃ ταῦτην ἡ ἀνδρὸς τοῦ προκαταγγελ-
λεῖντος φύλλου μου, ὅπερ ὁ, τι πελάθε, ὁ, τι ἐκπο-
λιτιστικὸν, ὁ, τι μέγα θὰ διδάσκῃ γῦν τοῖς 'Ανα-
γνωσταῖς του ἐλευθέρως; Ὁ τύπος τόπει μόνον
καθεταται μογῆς; καὶ ἐκτάχαιν πολιτισμοῦ,
ὅτε ὁ, τι χαρακτηρίζει, ὁ, τι ιθεοῦλον, ὁ, τι τυρκινικὸν,
ὁ, τι στάσιμον, πάντα ταῦτα τὰ φάσματα δὲν
φοβεῖται, ἀλλὰ ἐπέμπτων κατ' αὐτῶν ὡς ἔστο
χον βαλλεῖν τὴν χρυσοφαρὴ τῆς ἀληθείας, ἀκτίνα,
οὐ μόνον ἀποδιώκει καὶ διωλεῖ, ἀλλὰ καὶ καθε-
στησιν αὐτὰ ἀποτρόπαικαὶ εἰδεχθῇ παντὶ ἔχον
τε καρδίαν καὶ αἰσθανομένῳ ὅτι ἔστι φῶς ἐν τῷ
κόσμῳ. Ὑπὸ ἀρίστους θεοῦ οἰκουμένης ἀρχομέναι
τέος δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου τῆς Κύπρου φύλ-
λου. Τὸν δημοσιολογικὸν καλλαμόν μου θὰ ὁδη-
γήσει Ἑλληνικὴ καρδίας τοῦτο οὐδὲ θέλω, οὐδὲ
δύναμαι γ' αποκρύψω. Εἴσται δημος Ἑλληνικής ὑπ'
ἐκείνην τὴν ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποψίν, τὴν
τοιούτοις καρπούσαν μεγαλεῖον καὶ εἰς τηλικοῦ
τοῦ ἀνερχομένην οὐρανόν, μάτε συμπίπτουσαν καὶ
συντητικά μινητητεῖ τοῦ καθολικοῦ πολιτισμοῦ
τῆς καθολικῆς Ιερεᾶς, αἱρὲς απορρέει ὡς ὑπ'
ἄλλης καλλιθρόσου καὶ ἀναψυκτικῆς Καλλιτέρης,
ἀπαστὰ γ' ἐν τῇ πρωτοτέρῃ λύρᾳ τοῦ ἡθικοῦ καὶ
ομοι πεζογαλλοῦ φρύνοντες, γ' τὸν ἀνθρώπωπον θεὸν ἐν
μικρογραφίῃ ποιοῦσα κατ' εἰς ἔνην ὡς ἀτόμη ἀ-
δελφῆς ἐν Ἑλληνικήγενει ἀγάπη ταῖς ἐλευθέραις
ολλαγα συέσπει συνδέοντα καὶ συντηροῦσα. Πρότε
τὰς πύχες τῆς ὥρας αὐτῆς αγνωστίας τῆς
χοροῦς τῆς δημοσιογραφικῆς τελικῶν λύρας μέσαν
αρχήν, ως ἐνα κύριον σκοπὸν μου, εὐθερσώς,
οὐδὲ μηδὲν τοῦ θεοῦ ἐπιτίτελλον καὶ παρε-

έμπιστος ούνης, δι' ης πάντοτε αι Ομογενεῖς μάου
έτικησαν τὰ διάφορα δημόσια ιογεράκηα ἔργα μου,
ἀπορεύματα πάντα περαιτέρω λόγον, ανατιθέμενος
τὴν εκτίμησιν τῶν προσταθειῶν μου εἰς αὐτὰ τὰ
πράγματα. Τοῦτο μόνον ἔχαιτο μεταὶ παρὰ τῶν
φιλομούσων ἑκείνων, πρὸς οὓς ἀποστέλλω ηδη
τὸ πρώτον γύλλον μου, ἵνε φανῶσιν ἐπιεικεῖς καὶ θε-
ταῖς τυρβῇ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔργου παρασταθῆσομέ-
νας ἐλλειψεῖς, ὅντες βέβαιοι ὅτι εἴμι διατεθεμέ-
νος πλείσιον τῶν ὑποσχεθέντων γέλη πράξιν ἐν τῷ
μέλλοντι, ἵνα φανῶ ἀξιος τῶν προσδοκιῶν παντοῖς.
Ἐλλήνας, καὶ μάλιστα τῶν ἐν Αἰγαίῳ πριγών
νεστάκων ἑκείνων. Πατριωτῶν διου, οὔτινες, χειρ
εὐεργετικῆς ἐπικουρίας τείναντες, μοὶ παρέσχον
τὰ μέσα ἡνα προβώ εἰς τὴν ἀγοράν τοῦ τυπο-
γραφείου καὶ ἐκδώσω οὕτω τὸ πρώτον φύλλον
τῆς ἐφημερίδος μου, ητις πρώτη ἐκδίδοται ἐν
τῇ μεγαλωτῇ ταύτῃ, τῇ μετά τοσαύτας; καὶ
ταγγίδας θεωμένη μόνον σήμερον ἥλιον εὐεργετεί-
κον καὶ ἀπεκδεχομένη τὰ βέλτιστα ὑπὸ τὴν φι-
λαχθεῖσαν καὶ ἐκ πολιτιστικήν προστά-
σεων τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ Ἐθνους. Ήριν ἀπο-
περατώσω θέντας τὰ ὄλγα μου ταῦτα ὄφελον κατὰ
καθήκοντα τὰ ονόματα τῶν Εὐεργετῶν μου, τῶν
φιλομούσων Κ. Κ.

A. Όράτου,	M. Σαμόλη,
Αφουδάχη,	Α. Τερωνιμίδου,
Λ. Γρούτα,	Χ. Συρήγχα καὶ
Χ. Λανίτου,	Δ. Μιτσῆ,
Α. Δημητρίου,	
εν Αλεξανδρείᾳ σταυρεόντων,	
Δ. Γεωργιέδου,	Α. Καρατζᾶ,
Σ. Βιτλαράς,	Ν. Χριστοφόριδου καὶ
Ν. Κωνστινίδου,	Άνωνύμου,
Σ. Μαρίας	

Σ. Αθερίτασου,
εν Καίρῳ διαμενόντων,

"Επτάθε,
Ἐν Σελαὶ Κύπρου τῇ 29 Αυγούστου 1878.

Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

λέσσον αι αρχαι μου. Ήσυ το προγράμμα της επιχείρησος μου, όπερ πιστώς θ' ακολουθήσω. Ούχι ο γυνιώμας, οιδε τό πυρφέρον, ηκιστα δ' η αποκειμετικήτης μεγαλύνουσι τά ένη· ἀλλ' ή δρεπτι, η αύτα παρηνησια, ο ήρωισμός; τό φιλό σοφονήδος και ο απέραπτος ἐκείνος ἔρω τού α γοβού, του δικαίου, του ἐλευθέρου: Τούτο θὰ διδάξω τοις Ἀναργυρώτας μου. Τούτο διδάσκει ποδ χρόνου πολλών χρονίν εντιμος "Αγγλος Συνεργατης μου. Κ. Ου: Ημέντερ, ἀντρ πεπεραμένης ικανοτητος, παιδειασται πολιτικής ἀξίας, ἀρτιοδοκετος εξ αγαπησιανημένη πηγη διεύθυνσιν της ουρανάεως του αγγλικού μέρους του φύλλου. Επινοιασθαι οι, ει και δεν δυνατιθετο να συνενοηθωσιν προφορικα, δηγούντες ο εις του άλλου την λογοτηταν, συναγωνιζα ομοια ευολοτάτα εις τα ουρανομένενο σημείον του κορμοπολιτισμού, ἐφ ου πάταντες, καταμαλοπιτηρεις την ελληνικήν γλωσσην ομιλούντες, δεοντινη ακεραιωτεα. Γα κύρια ἀρροφορι, οπας εφραιμι λογιου φίλον, κάτοχον της Αγγλικης ονομειηνενον να μεταφράζῃ θεο ομηροις ειπωται και ελληνιστι. Αξιος τον κόστον, πιστευει, η αναγνωρισμων οι Ελληνες Συνομιληται / προσ οποιων, όπερ τα κτικώς αποστέχει, γεγονοκοσει εις το πατρικιου φύλλου, διακρινομενα, ετι ακοινεια και εμβαδεις. Μολατικτα προς τηνην παστοπαρεξηγησεω προστιθμι οτι το ελληνικον ιεροστο της Κυπροοι εισται τάχτι δσχετον προς το αγγλικον, και απειλαι, της άγονικται εις τερατοδοκον, οστι οι ειαρεστηθη να τιμηση ειπωται. Ταιστη η εργασιας μου, Συναγερμόν μαι απο την πλαστικα το λεθηζον μου, ειπει ο θεον, ο πατερον, εις την

Τό πρώτον Ἰσως ἐν τῇ Ἰστορίᾳ ὁ τῆς Κύπρου λαὸς δύνεται γὰρ εἰπεῖ «εἴμαι ἀλεύθερος». Ἡ Ἰστορία ἡμῶν ἀποτελεῖ ἐκτενές κεφάλαιον, πλήρες κατοχῶν ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν Δυνάμεων τῶν τριῶν Ἡπείρων, Νῦν δημοσίως προσεκλήθημεν ἵνα ὑπακούσωμεν εἰς τοὺς νόμους καὶ μεθέξωμεν τῶν εὐεργετημάτων Κυβερνήσεως μεγάλης ναυτικῆς Δυναμεως. Ἡ Δύναμις αὕτη οὐ μόνον δύναται να χρητημοποιηθῇ τὰ πλεονεκτήματα τῆς γεωγραφικῆς ἡμῶν θέσεως, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλα εἶναι ἕτοιμη πρὸς υπερσύστειν αὐτῶν. Πρὸ πολλοῦ ηδὲ καυχούνται οἱ Ἀγγλοι ἐτοιμασίες δοῦλος δύναται νὰ πατήσῃ ἀγγλικού ἔδαφος. Καὶ ἀληθῶς. Ἀμα ψώθη ἡ Ἀγγλικὴ σημαία ἡσθάνθημεν ὅτι νέα περίοδος Λωῆς ἤρξατο δί' ἡμάς. Πᾶς δ' αμερόληπτος παρατηρητής, ἐπικεπτόμενος τὴν νῆσον ταυτήν, ὀφελεῖ, νομίζομεν, να. ἐμολογήσῃ ὅτι μέχρι τούδε δεν υπήρχαμεν περαπολοῦ τυγχροί. Αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις μάς οὐδὲν ἐπράξαν υπέρ τῆς πορρόδου ἡμῶν. Η Κύπρος ἔξι ἀμυνομενών χρόνων φανεται ἡμῖν δητὶ ἐθεωρήθη ὡς δημάσιος τις ἄρρες, τοι διπολού οἱ ἐπιστάται το πάντα ἐπιστάτων σπους ἔξαστοι σφαλίσωσιν ἔαυτοις διν' ἐλαχιστῆς δαπανῆς την πλουσιωτάτην συγκομιδὴν του. Το παρελθόν εἶχεν ἀποστέρασι πάσης ἐλπίδος πού προγόνοις ἡμῶν. Οποιαδήποτε καὶ ἀνθρ

τηρούσαν αι ἀρεταῖ, ή τὰ παροπτώμενα αὐτῶν διαφέρειν εἴτε οὐδεὶς ἀμφέρομέντος κρίνει εἰπεῖν προστατεῖται Ελέπων δι τὸ ήλθον καὶ παρθέλον τεσσαράκι γενεαῖ, εὐχαριστούμεναι μόνον εἰς τὸ ζῆν καὶ οὐδὲν ἔπισθεν σώτῶν ἐγκαταλειπούσαι. Τοιαύτη δὲ εἰναὶ καὶ ἡ παρούσα. Ήκολουθήσαμεν τὰ ἔγκυα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ οὐδεμίο φιλοδοξία κατέλαβε ποτὲ ήμας. Οἱ ἀπολαύσαντες ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ τάξεως, ἀσφαλείας καὶ υπέρρεστίσεως θὰ ἐμοσκολεύσοντο νά ἐννοήσωσιν τοῦ οἰας καταστάσεως ἑσχάτως ἀνεκύψαμεν. Γιγνώσκοντες διοία τις εἶναι ή ταξίς, δι νόμος καὶ ή εὐθύτης, δικαιώματα, ὥμπτολαύσουσιν ἀπαντες οἱ πιστοὶ υπέρχοοι, εἶχον τὸ θάρρος νά παλαιάσωσιν ἐπί την χρόνον κατὰ τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τοῦ χικεώνος· ἀλλὰ οἱ μὴ ἔχοντες πειραν τῶν τοιούτων εὐεργετημάτων εἰσὶν ανομίζομεν, οὐγγινωστοί, ἐν ἄνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν συγκοινίας μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς, δὲν ἀπεφάσιστον εἰς λακτίσωσιν ἐπὶ κέντρων. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν να ἔξετάσωμεν πλέον τὸ παρελθόν. Ομολογοῦμεν ὅμως ἐλευθέρως δι τοῦ γεωργοῦ τῆς νήσου ταύτης, χριστιανοί τε καὶ θεωρατοί, πινέπασχον καὶ ἔτι νῦν ἀπαντες οἱ εὐφραντῶντες Κύπροι: Θέλουσιν δρανούσει ἵνα θάψωσι τὸ παρελθόν, παρελθόν πλήρες βασάνων. Τινες φιλοπόλεμοι φυλαῖ, ἐχλεύσασιν ἡμᾶς ἐπὶ πανεύδοι. Μέρη τῆς Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας εποιεστήσαν κατὰ τῶν πυρανιῶν τῶν. Τίνα μαδιστα πρότυγραν ν' ἀποτινάξωσι τὸν Σύρον ἀλλὰ κατὰ κακὴν μοίρων θλίψισσα ηγύπτιονταν νά βελτιώσωσιν ἐπαισθητῶς τὴν τυχὴν των. Ἐν τῷ παρόντι ἐλάχιστον ή μᾶλλον οὐδὲν ἔχομεν νά υποδείξωμεν ἀντάξιον τῆς ἀγαθῆς ἡμῶν πάχης, ἀλλὰ τὸ μέλλον ισταται ἐνώπιον ἡμῶν. "Ηδη ὁ Λαός πρέπει να λαβῇ ἐν πράγματα ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ να ἔχῃ πρὸ δρθαλμῶν ἔτι εἶναι τόσον εὔκολον να καταχράται τις τῶν εὐεργημάτων ἀγάθης Κυβερνήσεως, δισοῦ ἥτο δια τοὺς πρώτους πυράκους για διαγωρώσι τῶν συμφερόντων τῶν ιτηρακών τῶν. Παρεπονθήμεν δι τρέχοντού δε ἐθεωρήθημεν ως κτήμα, ἐξ οὗ οἱ Διωνόσιοι ἡμῶν απερρόφουν δι τοῦ ἡδύνατο, ἀμείβοντες ημές δια τοῦ μηδενάς. Νῦν εἶναι καθήκον ἔκριστου, χριστιανοί τε καὶ τούρκοι, νά μεριμνήσῃ ἡ νέα ἡμῶν Κυβερνησίς καταλέξῃ ἡμᾶς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀσκολουθήσωμεν τὸ παρεργάτια τῶν πυράνων ἡμῶν, ἀπεκδεχόμενοι απαντα τὰ ἀγαθά τῆς νέας ἡμῶν Πολιτείας, ἀλλ' οὐδὲν πρὸς ἀνταμοιβῆν ἀποδίδοντες. Κατηγορούσιον εἴκαστου εύπαιδεύτου Κύπρου εἶναι να ἔργαζηται μέν θάλης τῆς εὐεργυτικότητός του, τίνα διαφωτίζῃ περὶ τούτου τοῦ πληγάτον που. Οἱ δύο Γέροντες Βολεσταλέοι οἰκείησαν τὴν δι τοῦ διασκαλήσαντος πόθος εἶναι, τίνα ο Λαός τῆς νήσου ταύτης ανεύ διακρίσεως οὐλῆς ή θρησκεύματος μετέχη ὅσον οἷον τε τῆς Κυβερνήσεως του. Τοῦτο εἶναι μέρα προτερόμα, προτέρημα τῆς αὐτοδοικήσεως, πρὸς εἶναι αὐτὴν ή ψυχὴν τῆς Βρεττανίκης εὐδαιμονίας. Ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔνοτε οὐδὲν οὐδὲν περὶ Δημοκρατίας καὶ φυταζόμενον δι τοῦ ποιτοῦ εἶναι τὸ θάρρον ἀκτοῦ τῆς ἐλευθερίας πράγματι βρίσκεται. Αγγλικὸν σύστημα

Μετάφραστις Ν. Κ. Λ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Είναι δυστύχημα ἀληθῶς δι' ἡμᾶς τοὺς
ἐν Κύπρῳ νὰ μὴν ἔχωμεν πολιτικοὺς τηλε-
γράφους καὶ ν' ἀναγκαζώμεθα νὰ περιμένου-

